

Feminist Tahayyül Dergisi Konferansı Sunuşu

Emine Erdoğan ve Demet Gülçiçek

Feminist Tahayyül, 6(1): 187-191.

Feminist Tahayyül Dergisi Konferansı Sunuşu

Emine Erdoğan ve Demet Gülçiçek

Feminist Tahayyül Dergisi Konferansı ve Yazım Atölyesi'ni düzenlemeyi dergi kurulduğundan beri hayal ediyorduk ancak gerçekleştirebilmemiz için beş yıl geçmesi gerekti. Bu beş yıl boyunca, feminist bir dergiyi yoktan var edebilmenin ne kadar zor ama bir o kadar da heyecan verici bir süreç olduğunu deneyimledik. İlk sayımızın sunuş yazısında şöyle yazmıştık:

Bir derginin ilk sayısına sunuş yazmak ne kadar zor. Hele ki bu 2020 Türkiye'sinde feminist bir derginin ilk sayısı ise. Yeni bir şeye başlamanın heyecanını taşıdığımız ve umutsuzluğun karanlığından kurtulmak için bir şey yapmak zorunda hissettiğimiz bir noktada yaşatmaya başlıyoruz *Feminist Tahayyül*'ü. Umuyoruz hikayesi feminist hareketin Türkiye'deki yolculuğu kadar dirençli, inatçı ve canlı olur (Gülçiçek ve Erdoğan, 2020: 1).

2020 yılından beri Türkiye'de feminist olmak, feminist bir dergiyi sürdürmek ve eril akademik standartlarla uğraşarak feminizme yer açmaya çalışmak maalesef kolaylaşmadı. Akademik yükseltmeye dair kriterler, 2022 yılına dek taranmayan dergimize katkı sunan; yazar, hakem ve editörler açısından “görünen ve ödüllendirilen” akademik üretimden feminist üretim için vazgeçmek anlamına geliyordu ve bu çok rasyonel değildi. Ama zaten *Feminist Tahayyül* de başından beri çok “rasyonel” bir girişim olmadı. Açılış konuşması metinlerinin de gösterdiği gibi, toplumsal cinsiyet karşıtı hareketler hızla güçlenirken, toplumsal cinsiyet ve feminizm üzerine çalışmak politik olarak gün geçtikçe daha tehlikeli bulunurken, akademide geçerli olan hızlıca teşvik edilen şekilde üretim yaparak unvan sahibi olmak iken, taranmayan ve yeni çıkmaya başlayan feminist bir dergiye katkı sunmak özellikle kariyerinin başlangıcındaki araştırmacılar için tabii ki çok “rasyonel” değil. Derginin yolculuğu bize gösterdi ki, feministler “rasyonel” değiller. İyi ki de öyle değiliz!

Akademik bir dergiyi belli standartları koruyarak ve etik bir konumda ısrarcı olarak sürdürmenin ne kadar emek yoğun olacağını öngöremedik. Fakat feminist üretim için belirli temaların önem ve aciliyetine karar vermenin, hakem süreçlerini yapıcı şekilde yürütmeye çalışmanın, hakem-yazar dengesinin etiği üzerine düşünmenin, bir yazının en iyi versiyonu haline gelebilmesi için argümanını netleştirmeye çalışarak edisyon yapmanın, dizgi-redaksiyon ve websitesini sürdürme gibi işlerin içerdiği entelektüel ve teknik emeğin ağırlığını bilseydik de bu işe yine de girişirdik (neredeyse eminiz!).

Baştan beri taranma kriterlerinin akademisyenler için önemini anlamakla beraber, kriterlerin içine sıkışmadan akademik bir derginin nasıl işlemesi gerektiğine dair “istikrarlı bir hayalde” ısrarcı olduk. Hala da öyleyiz. TRDizin’de taranıyor olmak dergiye gelen yazıların sayısını arttırdı ancak her birine harcanan emek değişmedi. Bugün daha çok hakem feminist bilgi üretimi için görünmez emek veriyor ve dergi editörleri daha fazla yazıyla aynı titizlikle ilgileniyor. Bir yazıya süreçteki aktörlerin kolektif olarak yapıcı bir şekilde dahil olması bizce feminist dayanışmanın gereği ve bu inadımızı feminist dergiciliğin birikimine borçluyuz.

Konferans boyunca bu buluşma alanının bir “ihtiyaç” olduğu dillendirildi.¹ Nitekim 23 Kasım 2024’te Ankara Mülkiyeliler Birliği’nde gerçekleştirdiğimiz konferansa yaklaşık 210 kişi katıldı. İki paralel oturumda “Güncel Teorik Tartışmalar”, “Değişen Toplumsal Cinsiyet İlişkileri”, “Duygulanım”, “Modernleşme”, “Feminist Politika” ve “Mekân ve Aidiyet” temaları altında toplam 22 sunum yapıldı. Konferansın açılış konuşmalarını ise sevgili Deniz Kandiyoti, Alev Özkazanç ve Ayşe Gül Altınay yaptı. Bu sayımızda Kandiyoti ve Özkazanç’ın açılış konuşmalarının yazılaştırılmış halini yayınlayabildiğimiz için çok mutluyuz. Açılış konuşmaları ve sunumların açtığı tartışmalar, soru-cevaplar ve kahve arası sohbetler ne kadar çok özlediğimizi fark etmediğimiz harika bir feminist ortamda kendimizi bulmamızı sağladı.

¹ Bu konudaki değerlendirmemizi akademik konferanslara dair şu söyleşimizde bulabilirsiniz: <https://apacikradyo.com.tr/podcast/247390>

Eski arkadaşlar buluştu, yenileri tanıştı. Konferans sonrasında sunum yapanlar ve katılımcılarla beraber epey uzun bir masada sohbetimize devam ettik.

22 Kasım 2024'te ise iki adet kapalı toplantı gerçekleştirdik. Öğleden önce Akademik Yazım Atölyesi'nde 15 doktora öğrencisi ile buluşarak yazma süreçlerimiz hakkında konuştuk. Özellikle makale (ve tez) yazımında argüman kurmanın önemini tartıştığımız bu buluşma da bir "ihtiyaç" olarak tanımlandı. Doktora öğrencileri ile akademik yazımın keyifli yanları ve zorlukları hakkında konuşmak bu tür alanların geliştirilmesine dair isteğimizi daha da artırdı. Aynı günün devamında *Feminist Tahayyül*'ün çağrısını yaptığı bir eleştirel hakemli dergiler editörler buluşması gerçekleşti. 16 dergi editörünün bir araya geldiği bu toplantıda akademik dergi editörlüğünü nitelikli ve eleştirel olarak yürütmenin zorlukları ve imkânları üzerine konuştuk. İlerleyen süreçlerde editörlüğün içerdiği görünmez emeğin nasıl aşılacağı hakkında konuşmaya devam etmek üzere ortak bir karar aldık.

Konferansı, yazım atölyesini ve editör buluşmasını mümkün kılan tüm katılımcılara, yayın kurulu ve danışma kurulu üyelerimize, konferans düzenleme ekibinde bulunan Atilla Barutçu, Güler Cansu Ağören, Nehir Gündoğdu, Sevcan Tiftik'e ve konferans günü bize yardımcı olan Havva Hande Günoğlu'na çok teşekkür ederiz. Son olarak, *Feminist Tahayyül* taranmayan bir dergiyken yazılarıyla derginin sürdürülebilirliğini sağlayan ve böylelikle akademide feminist üretimin alanını genişletmeye imkân sunan tüm yazarlarımıza teşekkür etmek isteriz.

Feminist Tahayyül bu sayısıyla beraber beşinci yılını doldurdu. Bunu "Feminist Yayıncılık" üzerine bir panel düzenleyerek, derginin oluşmasına ilham veren ve birikiminden beslendiğimiz akademik ve akademik olmayan bazı dergileri bir araya getirerek kutlamak istedik. 22 Şubat 2025 tarihinde Amargi Dergi'den Aksu Bora'nın, Fe Dergi'den Elif Ekin Akşit'in, Feminist Politika'dan Ayşe Gültekingil'in, Feminist Tahayyül'den Emine Erdoğan'ın ve KaosGL'den Umut Güven'in katıldıkları bir buluşma gerçekleştirdik. Konferansta olduğu gibi salonlarla sığamadığımız bu buluşmada farklı feminist yayıncılık deneyimleri konuşuldu.

Tüm konuşmacılara ve katılımcılara teşekkür ederiz. Panel sonrası ise feminist alan açmanın pek çok yolunun peşinden gitmeyi önemsememizin bir yansıması olarak “Dans edebileceğimiz feminizmler” etkinliğinde buluştuk!

Feminist Tahayyül ilk sayımızda umduğumuz gibi dirençli, inatçı ve canlı. Bunu feminist hareketin birikimine ve feministlerin kolektif hareket etme, dayanışma becerilerine borçlu.

KAYNAKÇA

Gülçiçek, D. ve Erdoğan, E. (2020) “*Feminist Tahayyül’e Giriş ve Geç Osmanlı’da Toplumsal Cinsiyet*” *Feminist Tahayyül* 1(1): 1-6.